

Per unes festes pallareses lliures de violències masclistes

El passat dissabte 25 de setembre, a la Festa Major de Llessui, es va produir una situació de violència masclista, uns fets que creiem que no poden ser silenciats i que cal posar sobre la taula per debatre i reflexionar sobre algunes actituds ofensives i masclistes que es reproduïen durant les festes sota l'excusa d'"això s'ha fet tota la vida".

Els fets es van succeir de la següent manera: A l'escenari hi havia un grup de música, Café Latino (composat per homes), que en un moment de la nit van començar aquest càntic: *"Tírate a la rúbia, a la rúbia tírate"*, que va ser seguit per bona part del públic, fins que un grup de persones es va acostar a l'escenari a dir que pareixien la cançó. D'una banda, el grup va parar de tocar, sorprès, i quan va saber el perquè de la interrupció, un dels seus membres va agafar el micròfon per dir: *"Yo no soy machista. Esto se ha cantado toda la vida. A quien no le guste que se vaya!"*.

D'altra banda, membres de l'organització, amb el mateix discurs que el cantant, van convidar a marxar les persones que havien demanat que el càntic s'aturés. A més, van animar els assistents a la festa a continuar cantant i en cap moment es va demanar al grup que demanés disculpes. Creiem que la seva reacció va ser greu i que va augmentar la complicitat amb el grup de música per dur a terme aquest tipus d'agressions, des de la seguretat que allò que diuen no és ofensiu. De fet, mentre ho canten segurament no s'adonen del gra de sorra que sumen a la cultura de la violació.

D'aquests fets, el que més ens preocupa és que es validin aquestes actituds sota el missatge: "Això s'ha fet tota la vida" perquè creiem que si les coses de tota la vida són misògines, racistes o són un abús de poder, caldria revisar-les per poder així dur a terme festes populars que tinguin en compte la diversitat pallaresa, que va molt més enllà dels homes cis, blancs i heterossexuals.

Per tot això, volem posar de manifest que:

1. Quan des dels ajuntaments o les comissions de festes es contracta a grups per tocar, l'organització és directament responsable del que diuen pel micròfon.
2. La resposta de l'organització marca una línia futura en cas de futures agressions i la resposta obtinguda en aquest cas ens porta a pensar que no hi haurà cap suport si en un futur es donen situacions de violència com aquesta. De fet, si se'ns convida a marxar, es deixa clar que en espais festius "tot s'hi val".
3. La cultura de la violació es construeix a partir de petites agressions com aquestes i agafa forma de piràmide. No podem esperar que això passi.
4. Els discursos d'odi, a part de ser un delictes que, per fi, es recull en el codi penal (article 510), forma part d'allò que es podria anomenar la base de l'iceberg de les agressions.
5. Suposar que tothom estarà còmode amb aquell càntic és tenir molt poc en compte que el Pallars és divers.
6. Ridiculitzar, jutjar les reaccions i menysprear a les persones que se senten agredides és violència masclista, així com no fer res també et fa còmplice.
7. És important tenir punts liles a les festes o qualsevol filtre per part de les entitats o

l'Ajuntament per assegurar-se que aquella festa és segura per a tothom.

8. La intenció d'escoltar, empatitzar i demanar disculpes és bàsica a l'hora de fer un treball de prevenció de les violències.

GR-Feminista

La Tropikal

La Geganta Desperta

Feministes Pallars Jussà

Voliaina